

1. Rambam, Hilchot Matnot Aniyim 7:1-3, 6 (Chabad translation)

מצות עשה ליתן צדקה לעניים כפי מה שראוי לעני אם היתה יד הנותן משגת שנאמר פתוח תפתח את ידך לו ונאמר והחזקת בו גר ותושב וחי עמך ונאמר וחי אחיך עמך:

It is a positive commandment to give charity to the poor among the Jewish people, according to what is appropriate for the poor person if this is within the financial capacity of the donor, as [Deuteronomy 15:5] states: "You shall certainly open your hand to him." [Leviticus 25:35] states: "You shall support him, a stranger and a resident and they shall live with you," and [ibid.:36] states: "And your brother shall live with you."

וכל הרואה עני מבקש והעלים עיניו ממנו ולא נתן לו צדקה עבר בלא תעשה שנאמר לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחריך האביון: Anyone who sees a poor person asking and turns his eyes away from him and does not give him charity transgresses a negative commandment, as [Deuteronomy 15:7] states: "Do not harden your heart or close your hand against your brother, the poor person."

לפי מה שחסר העני אתה מצווה ליתן לו אם אין לו כסות מכסים אותו אם אין לו כלי בית קוננין לו אם אין לו אשה משיאין אותו ואם היתה אשה משיאין אותה לאיש אפילו היה דרכו של זה העני לרכוב על הסוס ועבד רץ לפניו והעני וירד מנכסיו קוננין לו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו שנאמר די מחסורו אשר יחסר לו ומצווה אתה להשלים חסרונו ואין אתה מצווה לעשרו:...

We are commanded to give a poor person according to what he lacks. If he lacks clothes, we should clothe him. If he lacks household utensils, we should purchase them for him. If he is unmarried, we should help him marry. And for an unmarried woman, we should find a husband for her. Even if the personal habit of this poor person was to ride on a horse and to have a servant run before him and then he became impoverished and lost his wealth, we should buy a horse for him to ride and a servant to run before him. [This is implied by Deuteronomy 15:8 which] speaks [of providing him with] "enough to [fill the] lack that he feels." You are commanded to fill his lack, but you are not obligated to enrich him...

עני שאין מכירין אותו ואמר רעב אני האכילוני אין בודקין אחריו שמא רמאי הוא אלא מפרנסין אותו מיד היה ערום ואמר כסוני בודקין אחריו שמא רמאי הוא ואם היו מכירין אותו מנסין אותו לפי כבודו מיד ואין בודקין אחריו:

When a poor person whose identity is unknown says: "I am hungry, provide me with food," we do not investigate whether he is a deceiver. Instead, we provide him with sustenance immediately. If he was unclothed and he said: "Cloth me," we investigate whether he is a deceiver. If we are familiar with him, we clothe him according to his honor immediately and we do not investigate the matter.

2. Rambam, Hilchot Megilah V'chanukah 2:16 (Chabad translation)

והייב לחלק לעניים ביום הפורים, אין פחות משני עניים נותן לכל אחד מתנה אחת או מעות או מיני תבשיל או מיני אוכלין שנאמר ומתנות לאביונים שתי מתנות לשני עניים, ואין מדקדקין במעות פורים אלא כל הפושט ידו ליטול נותנין לו, ואין משנין מעות פורים לצדקה אחרת. One is obligated to distribute charity to the poor on the day of Purim. At the very least, to give each of two poor people one present, be it money, cooked dishes, or other foods, as implied by Esther 9:22 "gifts to the poor" - i.e., two gifts to two poor people. We should not be discriminating in selecting the recipients of these Purim gifts. Instead, one should give to whomever stretches out his hand. Money given to be distributed on Purim should not be used for other charitable purposes.

3. Ba'er Heitev, Orach Chaim 694:1

וכתבו ב"ח וט"ז אפי' עני המתפרנס מהצדקה חייב...מה שאין כן בשאר צדקה שאינו חייב רק פעם אחת בשנה כדי לקיים מצות צדקה כמ"ש בי"ד סי' רמ"ה ורמ"ט:

And the Bach and Taz wrote that even a poor person who [lives] off of tzedakah money is obligated [to give matanot laevyonim]...Unlike regular tzedakah, which he is only obligated in once a year in order to fulfill the mitzvah of tzedakah, as written in Yoreh De'ah 248-249.

4. Peninei Halacha, Zemanim 16:3

המתנה יכולה להיות כסף או דבר מאכל, אבל לא יתן בגדים או ספרים, מפני שיש אומרים שהמתנות צריכות להיות מדבר שאפשר ליהנות ממנו בסעודת פורים, ועל כן יש לתת מאכלים או כסף שאפשר לקנות בו מאכלים... אין לתת מתנות לאביונים מכספי מעשר כספים, מפני שאין אדם רשאי לקיים את חובתו בכסף שהוא חייב לתת לצדקה.

The gift may be money or a food item, but not clothing or books, as some say that the gifts must be items that one can enjoy at the Purim se'uda. As such, one should give food items or money that can be used to purchase food... One may not count matanot la'evyonim toward the ma'aser kesafim he owes, as one may not fulfill this obligation with money that he is anyway required to give to charity.

5. Rabbi Moshe Taragin, Matanot La'evyonim, Israel Koschitzky VBM

הצגנו שתי הבנות שונות למצוות מתנות לאביונים. אפשר לומר כי מצווה זו היא חלק ממצוות צדקה המוכרת, אלא שבפורים מצוות צדקה חלה באופן מיוחד, השונה מהאופן שבו אנו רגילים. לחלופין, אפשר לומר כי בפורים יש מצווה עצמאית לתת כסף לנצרכים, מצווה שאינה קשורה למצוות צדקה... ייתכן כי יש לשאלה שהעלינו השפעה על שיעור הנתנה. הריטב"א במסכת מגילה טוען שאין שיעור מינימלי למתנות לאביונים. גם אם הייתה נתנה של פרוטה (המטבע הנמוך ביותר שעדיין יש לו שווי ממוני) המצווה התקיימה. תמונה שונה עולה מדברי הרמב"ם, הדורש כי תינתן "מתנה" (בהתאם ללשון הפסוק). הפתחי תשובה (שם) מצטט דעות רבות הסבורות כי שווי המתנה צריך להיות מעל לפרוטה...

We have shown two different understandings of the mitzvah of matanot la'evyonim. It is possible to say that this mitzvah is a part of the [regular] mitzvah of tzedakah, but on Purim the mitzvah occurs in a unique way, different from the way we are used to. Alternatively, it is possible to say that on Purim there is an individual mitzvah to give money to the needy, a mitzvah that is not connected to the mitzvah of tzedakah... It may be that the question we have posed has an influence on the amount which must be given. The Ritva in Masechet Megilah claims that there is no minimum amount for matanot la'evyonim. Even if there was a "giving" of a prutah (the coin with the lowest value that still has some monetary worth), the mitzvah is fulfilled. A different picture rises from the words of the Rambam, who demands that a "gift" [matanah] must be given (in accordance with the wording of the verse). The Pitchei Teshuvah (Orach Chaim 694), cites many opinions that hold that the worth of the gift must be above a prutah...

6. Rambam, Hilchot Megilah V'chanukah 2:17 (Chabad translation)

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו דומה לשכינה שנאמר להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים.

It is preferable for a person to be more liberal with his donations to the poor than to be lavish in his preparation of the Purim feast or in sending portions to his friends. For there is no greater and more splendid happiness than to gladden the hearts of the poor, the orphans, the widows, and the converts. One who brings happiness to the hearts of these unfortunate individuals resembles the Divine Presence, which Isaiah 57:15 describes as having the tendency "to revive the spirit of the lowly and to revive those with broken hearts."

7. Rambam, Hilchot Yom Tov 6:18 (Mechon Hadar translation)

...וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל (דברים ט"ז) לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האמללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו, ועל אלו נאמר (הושע ט') זבחהם כלחם אונים להם כל אוכליו יטמאו כי לחמם לנפשם, ושמחה כזו קלון היא להם שנאמר (מלאכי ב') וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ...When a person eats and drinks [as part of celebrating a holiday], they are obligated to feed "the stranger, the orphan, and the widow" (Deuteronomy 16:11). But someone who locks the doors of their house, eating and drinking with their children and spouse [alone], and doesn't provide food or drink to the poor and depressed, is not participating in the joy of [God's] commandments but rather the joy of the gut, and about them it says, "their sacrifices are like bread for the dead; all who eat of them will become impure, for their bread is for themselves" (Hosea 9:4) Joy like this is disgrace for them, as it says, "I will strew dung upon your faces, the dung of your festal sacrifices" (Malachi 2:3).